

Nr 59.

Ankom till Riksdagens kansli den 17 mars 1911 kl. 7 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af visst område från kronoparken Grytan i Brunflo socken af Jämtlands län till Norrlands artilleriregemente.

(1:a Afd.)

I en till Riksdagen den 3 innevarande mars aflåten, till jordbruksutskottets förberedande handläggning hänvisad proposition, nr 99, har Kungl. Maj:t under återopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden för samma dag föreslagit Riksdagen medgifva, att ett område af kronoparken Grytan i Brunflo socken af Jämtlands län må, med det läge och den storlek, detsamma angifves i berörda statsrådsprotokoll, från den 14 mars 1911 upplåtas till Norrlands artilleriregemente för att tilläggas regementets skjutfält därstädes, mot skyldighet för regementet att bekosta ej mindre området i ordningställande såsom skjutfält och underhåll af detsamma än äfven uppförandet af stängsel mellan detsamma och den angränsande återstående delen af kronoparken.

Departementschefen har till berörda statsrådsprotokoll i detta ärende anfört följande:

»Genom nådig proposition den 17 mars 1893 föreslog Kungl. Maj:t Riksdagen medgifva, att af förra landskamrerarbostället $\frac{1}{2}$ mantal Grytan nr 2 i Brunflo socken af Jämtlands län gårdsskiftet jämte hemskogen och ett omkring 3,300 meter långt och 300 meter bredt bälte af utskogen finge, för att användas till skjutfält, upplåtas till Norrlands artilleriregemente mot skyldighet för regementet att af hemmansdelarnas

afkomst, däri jämväl inberäknad den på nyssnämnda del af utskogs-skiftet växande skog, bekosta skjutfältets iordningställande och underhåll äfvensom stängsel emellan detsamma och återstående delar af utskogsskiftet. Denna framställning bifölls af Riksdagen, och förordnade Kungl. Maj:t genom nådigt bref den 13 maj 1893, att ifrågavarande områden skulle på de af Riksdagen godkända villkor öfverlämnas till Norrlands artilleriregemente från och med den 14 mars 1894.

Uti skrifvelse den 4 juni 1910 till domänstyrelsen anförde emellertid *jägmästaren i Östra Jämtlands revir*, att, sedan det sålunda upplåtna området för afsedt ändamål disponerats, det visat sig, att skogen å ett norr om skjutfältet beläget område å kronoparken Grytan af omkring 400 meters längd i skjutfältets fortsättningsriktning så väsentligt skadats genom skjutning med kanoner, att det vore fullständigt lönlöst att beräkna att å detta område erhålla huggfärdiga bestånd. Till och med på ett afstånd af 600 å 700 meter i nordostlig riktning från skjutfältet kunde man iakttaga granatkarteschernas åverkan på skogen. Att värdera den skada, som under årens lopp åstadkommits vid de årligen under en månads tid återkommande skarpskjutningarna, vore så godt som omöjligt, men att skadan varit betydande, därom vittnade den å ifrågavarande område afverkade torrskogen. Med anledning häraf ville bemålde jägmästare föreslå, antingen att regementet skulle åläggas att lämna årlig ersättning för den skada, som till följd af skjutningen förorsakades å kronoparken, hvilken form af uppgörelse efter jägmästarens mening dock ej vore fullt önskvärd till följd af de i och för den årliga värderingen af skadan föranledda kostnader, eller också, hvilken senare utväg af jägmästaren förordad, att ett område af 500 meters längd i ofvannämnda riktning och med samma bredd som skjutfältet måtte till regementet öfverlåtas mot en ersättning i ett för allt af 50 kronor per hektar, och skulle med detta ersättningsbelopp jämväl den skada och förlust, som af skjutningen hittills förorsakats kronoparken, anses vara ersatt.

I förevarande framställning instämde *vederbörande öfverjägmästare*.

I anledning af hvad sålunda blifvit anfördt, framför *domänstyrelsen* uti underdånig skrifvelse den 15 juni 1910, att, då all skogshushållning vore omöjliggjord å ifrågavarande område och sålunda någon skogsafkastning därifrån icke vore att påräkna, så länge skjutning komme att likasom hittills äga rum, det följaktligen skulle bidra att framkalla ett oriktigt resultat af statens skogshushållning att såsom produktiv skogsmark redovisa nämnda område. Området i fråga vore 500 meter långt och 300 meter bredt samt innehölle alltså en ytvidd af 15 hektar.

Domänstyrelsen hemställde för sin del, att detta område måtte på enahanda villkor som det förut genom ofvanberörda nådiga bref den 13 maj 1893 till skjutfält upplåtna området öfverlämnas till regementet för att tilläggas dess skjutfält.

Vederbörande *regementschef och arméfördelningschef* hafva tillstyrkt öfverlåtelsen till regementet såsom ur militär synpunkt synnerligen önskvärd.

Arméförvaltningen har anslutit sig till de af domänstyrelsen föreslagna villkor för upplåtelsen. Hvad vederbörande jägmästare anfört i fråga om eventuell ersättning till domänstyrelsen för området med 50 kronor per hektar har arméförvaltningen icke ansett böra vinna afseende.

För egen del instämmer jag i hvad af domänstyrelsen och arméförvaltningen sålunda blifvit anfördt.»

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning och hemställer därför,

att Kungl. Maj:ts förevarande proposition må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 17 mars 1911.

På jordbruksutskottets vägnar:

THEODOR ODELBERG.
